

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Lucíí Vítkovou v právní věci

žalobce: **R. K.** narozený [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem JUDr. Tomášem Sokolem
sídlem Sokolská 1788/60, 120 00 Praha 2

proti
žalované: **ČR - Ministerstvo spravedlnosti ČR**, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 427/16, 128 10 Praha 2
za níž jedná Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových
sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2 - Nové Město

o zapl. 1 354 412 Kč

takto:

- I. Zamítá se žaloba, aby žalovaná byla povinna zaplatit žalobci částku 1 354 412 Kč.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalované náhradu nákladů řízení ve výši 8 700 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou ke zdejšímu soudu se žalobce původně domáhal po žalované zaplacení několika nároků na náhradu škody a přiměřeného zadostiučinění za nemajetkovou újmu z titulu nezákonného rozhodnutí vydaného v trestním řízení vedeném pod sp. zn. [redacted] před Krajským soudem v Českých Budějovicích a z nesprávného úředního Shodu s prvopisem potvrzuje Míkušková Lenka

postupu v řízení témž. Nároky rozdělil na částku za znalecký posudek v částce 348 000 Kč, obhajné v částce 261 239 Kč, ušlý zisk v částce 745 173 Kč, 5 000 000 Kč podílu na zisku společnosti jakožto ušlého zisku, 406 650 Kč náhrady přiměřeného zadostiučinění z titulu nesprávného úředního postupu a částky 15 000 000 Kč jakožto újmy nemajetkové z titulu nezákonného rozhodnutí. Svůj nárok předběžně u žalované uplatnil 15.10.2015, když žalovaná žádosti žalobce nevyhověla ani zčásti. Žalobce popisoval vedení trestního řízení zahájeného proti jeho osobě a následné vydání rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích z 16.3.2015, který nabyl právní moci 17.4.2015, kdy byl žalobce zproštěn obžaloby podle § 226 písm. e) trestního řádu z důvodu, že zanikla trestnost činu. Délka trestního řízení vedeného proti jeho osobě byla 8 let a 6 měsíců. Žalobce poukazoval na závažnost trestné činnosti, ze které byl obviněn, sazbu, která mu hrozila, a délku vedení trestního řízení a taktéž především zásahy do osobnostních sfér, které v žalobních tvrzeních popsal.

2. Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby v plném rozsahu, ve svém vyjádření k žalobě vznesla námitku promlčení nároku na náhradu nákladů obhajoby za první dovolání a na náhradu ušlého zisku a nároku na náhradu nemajetkové újmy za nezákonné trestní stíhání. Nespornou skutečností učinila předběžné uplatnění nároku žalobce u žalované 15.10.2015 dle zákona č. 82/98 Sb. s tím, že nárokům nevyhověla ani zčásti. Z počátku sporovala vydání nezákonného rozhodnutí, a to usnesení o zahájení trestního stíhání, když ke konečnému rozhodnutí ve věci zproštění klienta došlo z důvodu zániku trestnosti. Následně se žalovaná vyjadřovala k jednotlivým dílčím nárokům na náhradu škody, případně přiměřeného zadostiučinění za nemajetkovou újmu, které ani zčásti neseznala důvodnými. Samotné konstatování porušení práva na vydání rozhodnutí v přiměřené lhůtě, pokud jde o nárok na náhradu přiměřeného zadostiučinění za nemajetkovou újmu z titulu nesprávného úředního postupu, shledala dostačujícím. Žádala proto žalobu v plném rozsahu zamítnout.
3. Ve věci bylo rozhodnuto rozsudkem zdejšího soudu čj. 19 C 276/2015-619 dne 11.6.2019, kterým soud vyhověl žalobě co do částky 715 489 Kč, zamítl žalobu co do zbytku částky žalobou žádané, ve výši 21 045 573 Kč, a dále rozhodl o náhradě nákladů řízení. Pod výrokem I. přiznal dílčí nároky na částku náhrady škody za zpracované znalecké posudky v rámci řízení v částce 348 000 Kč, částku 261 239 Kč obhajného, částku 56 250 Kč jakožto náhradu nemajetkové újmy z nesprávného úředního postupu a částku 50 000 Kč jako částku přiměřeného zadostiučinění za nemajetkovou újmu z titulu vydání nezákonného rozhodnutí. Ve věci bylo podáno včasné odvolání žalované, o kterém rozhodoval následně Městský soud v Praze rozhodnutím č.j. 70 Co 406/2019-684 ze dne 30.1.2020, kterým zrušil vyhovující výrok I. rozsudku soudu I. stupně co do částky 348 000 Kč (týkající se náhrady nákladů za zpracované znalecké posudky) a dále změnil výrok II. pokud jde o zamítavý výrok rozsudku soudu I. stupně co do částky 22 500 Kč, když tuto částku navíc přiznal jako náhradu přiměřeného zadostiučinění žalobci z titulu nesprávného úředního postupu, taktéž zrušil výrok II., zamítavý výrok rozsudku soudu I. stupně co do náhrady ušlého zisku žalobce z funkce jednatele 745 173 Kč, a soud I. stupně zavázal, aby postupem dle ustanovení § 118a o.s.ř. žalobci uložil doplnění skutkových tvrzení a důkazů k tomuto nároku. Po podaném dovolání ve věci rozhodoval Nejvyšší soud rozsudkem čj. 30 Cdo 1747/2020-726 ze dne 4.1.2022, kterým rozsudek Městského soudu v Praze z 30.1.2020 v rozsahu potvrzení vyhovujícího výroku I. rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 11.6.2019 co do částky 261 239 Kč zrušil a věc v uvedeném rozsahu vrátil Městskému soudu v Praze k dalšímu řízení, jinak

Shodu s prvopisem potvrzuje Mikušková Lenka

dovolání odmítl. Ve svém závazném právním názoru uvedeného v odůvodnění předmětného rozhodnutí uvedl, že je nutno se věnovat důvodu zproštění obžaloby, v konkrétním případě, když uvedl, že zde v projednávaném případě byl zřejmě nesprávně vydán zprošťující rozsudek podle § 226 písm. e) trestního řádu, namísto zastavení řízení podle § 223 odst. 1 ve spojení s § 11 odst. 1 písm. b) trestního řádu, a není důvod nahlížet na trestní řízení jinak, než jako na jeho zastavení z důvodu promlčení trestního stíhání. V tomto případě dále dovedl, že odškodnění není vyloučeno, ale aby nedošlo k odškodnění skutečných pachatelů, což by odporovalo dobrým mravům a obecnému chápání spravedlnosti (poukazem na judikaturu Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 605/2012), je nutno zjistit, zda byla žalobci dána možnost domoci se skončení řízení pro něj z příznivějších důvodů, tedy zda trval na projednání věci, aby dosáhl své rehabilitace, neboť až po vyčerpání prostředků nápravy (viz rozhodnutí Ústavního soudu, sp. zn. III. ÚS 1391/15) lze hodnotit v kompenzačním řízení jednotlivé nároky. Uvedl, že náhrada škody je vyloučena v případech, kdy trestní stíhání je zastaveno ovšem se závěrem, že trestně stíhaný se dopustil protiprávního jednání odpovídajícího skutkové podstatě trestného činu, přičemž formální kvalifikace trestného činu není důležitá, neboť naopak jsou všechny orgány vázány skutkovým vymezením postihovaného jednání. Nepotvrzení původní právní kvalifikace daného jednání proto neznamená nezákonnost trestního stíhání, neboť pachatel může být zásadně odsouzen pro totéž trestní jednání substituované však pod jiné ustanovení trestního zákoníku. Závěrem Nejvyšší soud tedy uvedl, že neskončilo-li trestní stíhání odsouzením obviněného, je třeba posuzovat případné nároky na náhradu škody dle článku 36 odst. 3 Listiny základních práv a svobod s přihlédnutím k požadavku, aby to byl demokratický právní stát, kdo má povinnost stíhat trestnou činnost, a aby to byl ten, proti kterému je trestní stíhání zaměřeno, kdo je povinen jeho úkony v trestním stíhání strpět. Ustanovení § 12 OdpŠk nelze proto aplikovat formalisticky toliko podle výsledků trestního stíhání, ale je vždy třeba zkoumat, zda stěžovatelem tvrzená újma není důsledkem svévolného postupu orgánů činných v trestním řízení, ve kterém nebyly respektovány požadavky článku 2 odst. 2 a článku 8 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Po vydaném rozhodnutí usnesením Městského soudu v Praze, čj. 70 Co 406/2019-797 ze dne 29.4.2022 Městský soud v Praze rozsudek soudu I. stupně ve vyhovujícím výroku I. co do částky 261 239 Kč zrušil a v tomto rozsahu věc vrátil soudu I. stupně k dalšímu řízení. V odůvodnění svého rozhodnutí pak rekapituloval, že po zásahu dovolacího soudu zůstal předmětem řízení nárok na náhradu škody spočívající v nákladech vynaložených na obhajobu v trestním řízení v částce 261 239 Kč, nárok na zaplacení částky 348 000 Kč, kterou měl žalobce vynaložit za znalecké posudky, jakož i nárok na náhradu škody ušlé odměny jednatele ve výši 745 173 Kč, ohledně níž zrušil odvolací soud rozsudek soudu I. stupně. Soudu I. stupně ve smyslu závazného právního názoru soudu nejvyššího pak uložil, aby zkoumal v případě těchto nároků, zda původní trestní řízení vedené proti žalobci nebylo zahájeno, respektive vedeno, svévolně; v případě, že by takový svévolný postup orgánů činných v trestním řízení byl shledán, vzniklo by žalobci právo na náhradu škody. Pokud by však shledán nebyl, nelze s ohledem na to, že řízení bylo zastaveno, respektive žalobce byl zproštěn obžaloby nikoliv "proto, že by se skutku nedopustil, ale z důvodu promlčení trestné činnosti, nárok na náhradu škody žalobci přiznat. Nad rámec toho pak bylo taktéž na žalobci, aby doplnil, zda se domáhal po vydání zprošťujícího rozsudku vydání rozsudku pro něj z příznivějšího důvodu, než který byl uveden v rozsudku původním, a to poukazem na skutečnost, že příznivější jsou podle okolností případu zejména důvody pro zproštění dle § 226 písm. a), b) a c) trestního řádu oproti důvodům podle § 226 písm. d) a e) trestního řádu. Zopakoval pak závěry Nejvyššího soudu uvedené v jeho rozhodnutí, že

Shodu s prvopisem potvrzuje Mikušková Lenka

právo na náhradu škody má pouze ten, kdo si obvinění sám nezavinil, takové právo potom nemá ten, proti němuž bylo trestní stíhání zastaveno jen proto, že není za spáchaný trestný čin trestně odpovědný, nebo že mu byla udělena milost, nebo že trestný čin byl amnestován, přičemž mezi důvody, které nastaly až dodatečně po spáchání trestného činu nespadá zánik trestní odpovědnosti z důvodu promlčení, které odůvodňuje zastavení trestního stíhání. Obviněný může potom dovoláním napadnout též zprošťující rozhodnutí, pokud se domáhá toho, aby byl zproštěn z důvodu, který je pro něj příznivější. Pokud by tedy bylo postaveno najisto, že trestní stíhání bylo proti žalobci zastaveno (případně byl obžaloby zproštěn) pouze však s opačným závěrem, že se tedy dopustil protiprávního jednání odpovídajícího skutkové podstatě trestného činu, je náhrada škody vyloučena.

4. Ve světle uvedených závazných právních názorů soudu odvolacího a soudu dovolacího soud v rámci dalšího ústního jednání žalobce poučil ve smyslu ustanovení § 118a odst. 1, 3 o.s.ř., aby doplnil svá skutková tvrzení a důkazy k prokázání, v čem spatřuje svévolný postup orgánů činných v trestním řízení a případně uvedl, zda v trestním řízení vedeném proti jeho osobě u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. [REDAKCE] se domáhal po vydání zprošťujícího rozhodnutí podle § 226 písm. e) trestního řádu vydání rozhodnutí pro něj z příznivějších důvodů tak, aby dosáhl své rehabilitace. Na tuto výzvu žalobce reagoval doplněním skutkových tvrzení, pokud jde o svévolné vedení trestního řízení s tím, že uvedl jednak jeho nepřiměřenou délku po dobu 8 let a 6 měsíců, neodstranění vady odsuzujícího rozsudku ani po rozhodnutích Nejvyššího soudu a závěr Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 16.3.2015 pod čj. [REDAKCE] kdy byl opětovně vydán zprošťující rozsudek podle § 226 písm. e) trestního řádu, ač dle jeho mínění měl být vydán zprošťující rozsudek podle § 226 písm. a) trestního řádu, který se aplikuje na případy, kdy nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán. Obecně proto svévolné uplatňování práva viděl v opakovaném nerespektování právního názoru Nejvyššího soudu z roku 2009. Taktéž žalobce doplnil svá skutková tvrzení, když uváděl, že ve zprošťujícím rozsudku dále bylo konstatováno možné spáchání trestného činu bez ohledu na jeho právní kvalifikaci, bez ohledu na dořešení samotných skutkových okolností případu. Svévůli dále spatřoval v nepřípustnosti zahájení trestního stíhání s tím, že pokud by byl skutek od počátku správně právně kvalifikován, byl by v okamžiku jeho zahájení promlčen. Uváděl tedy následné vedení trestního stíhání na promlčený trestný čin. Nad rámec shora uvedeného žalobce ve svých skutkových tvrzeních popsal zásadu subsidiarity trestní represe s tím, že od počátku se jednalo o soukromoprávní spor, který neměl být řešen prostředky trestního práva, poukazoval na vady znaleckých posudků a neprovedení navržených důkazů, a taktéž uváděl opomenuté důkazy s poukazem na porušení článku 38 odst. 2 a článku 40 odst. 3 Listiny základních práv a svobod, přičemž v jejich neprovedení spatřoval porušení práva na spravedlivý proces dle článku 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a Úmluvy, článku 6 odst. 1. Pokud jde o doplnění tvrzení ohledně postupu žalobce vedoucího ke zproštění obžaloby pro něj z příznivějších důvodů, žalobce uváděl a soudu dokládal podání podnětu ke stížnosti pro porušení zákona podle § 266 trestního řádu, adresovaného ministru spravedlnosti ze dne 30.8.2022.
5. Mezi účastníky bylo učiněno nesporným uplatnění žádosti žalobce u žalované podle zákona č. 82/98 Sb. o náhradu škody a nemajetkové újmy z řízení vedeného před Krajským soudem v Českých Budějovicích pod sp.zn. [REDAKCE] a nevyhovění žádosti ze strany žalované stanoviskem ze 14.4.2016.

Shodu s prvopisem potvrzuje Mikušková Lenka

6. Mezi účastníky aktuálně zůstala spornou existence všech předpokladů předvídaných zákonem č. 82/98 Sb. pro náhradu dílčích nároků, které zůstaly předmětem řízení, a to nároku na zaplacení částky 348 000 Kč za znalecký posudek, částky 745 173 Kč za ušlý zisk a částky 261 239 Kč obhajněho.
7. Při hodnocení sporných nároků soud vyšel z podstatného obsahu spisu Krajského soudu v Českých Budějovicích, sp.zn. [redacted] již v řízení provedeném, ze kterého má za prokázané následující průběh řízení: - Z podstatného obsahu spisu Krajského soudu v Českých Budějovicích sp. zn. [redacted] má soud za prokázané následující úkony soudu a účastníků:

Usnesení o zahájení trestního stíhání R [redacted] [redacted] dne 6. 10. 2006 č.j. [redacted] [redacted] pro trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, 4 tr. zákona. Stížnost obviněného R [redacted] K [redacted] z 19. 10. 2006. Předložení stížnosti obviněného Krajskému státnímu zastupitelství České Budějovice. Usnesení KSZ č.j. [redacted] z 27. 11. 2006 o zamítnutí stížnosti. Žádost z 15. 11. 2006 obviněného o přezkoumání postupu policejního orgánu. Odpověď KSZ z 23. 11. 2006 k přezkumu postupu policejního orgánu a obhájci obviněného [redacted] L [redacted] Žádost ze dne 7. 9. 2007 o přezkoumání postupu policejního orgánu. Předložení žádosti o přezkoumání postupu na KSZ ze dne 12. 9. 2007. Vyjádření KSZ z 18. 9. 2007 k žádosti o přezkum postupu. Návrh na provedení důkazu z 23. 1. 2007 zaslaný zástupcem žalobce. Zproštění mlčenlivosti [redacted] K [redacted] a [redacted] D [redacted] Písemná žádost obviněného o zaslání veškerých písemností obhájci [redacted] I [redacted] došla policii 30. 3. 2007. Zpráva [redacted] L [redacted] o ukončení zastupování, odvolání plné moci, žádost obviněného K [redacted] o zaslání písemností obhájci [redacted] P [redacted] J [redacted] ze dne 18. 4. 2007, žádost obviněného K [redacted] o zaslání písemností obhájci Mgr. Pavlu Jiříčkovi ze dne 14. 11. 2007, úřední záznam z 2. 4. 2008, plná moc [redacted] K [redacted] udělené [redacted] P [redacted] P [redacted] k zastupování ve věci, vyzoomění obhájců o úkonech ze dne 5. 12. 2006, protokol o vydání věci ze dne 17. 1. 2006 [redacted] M [redacted] V [redacted] protokol o vydání věci ze dne 25. 1. 2006 [redacted] V [redacted] D [redacted] protokol o vydání věci z 16. 10. 2006 R [redacted] K [redacted] – podací deník společnosti [redacted] Protokol o vydání věci 4. 10. 2006 [redacted] M [redacted] V [redacted] – kniha odeslané pošty [redacted] Dopis Policie ČR odeslaný Mgr. Pavlu Jiříčkovi ze dne 5. 6. 2007 ohledně informace o ukonech – výslech svědka 14. 6. 2007 a výslech svědka 19. 6. 2007, výslech svědka 22. 8. 2007 a 10. 9. 2007, 8. 10. 2007, 23. 10. 2007, 22. 10. 2007 a 31. 10. 2007, dále informace o výslechu svědka 31. 1. 2008. Opatření o příbrání znalce RNDr. Musíla z oboru kriminalistika – písmoznalectví, odvětví technického zkoumání dokladů a písemností. Proplacení znalečného ze dne 5. 6. 2006. Znalecký posudek zpracovaný RNDr. Miloslavem Musilem, soudním znalcem, došlý policii 3. 4. 2006. Opatření ze dne 7. 3. 2007 o příbrání znalce z oboru stavitelství – Ing. Petr Hůda, poučení znalce Agrotec, opatření o příbrání znalce ze dne 16. 3. 2007 a 7. 3. 2007, znalecký posudek Ing. Petra Hůdy č. [redacted] ze dne 24. 4. 2007, doklad o provedení předběžné řídicí kontroly ze dne 7. 3. 2007, vyúčtování znalečného, dopis znalce Ing. Hůdy z 9. 5. 2007, dodatek z 28. 5. 2007, opatření o příbrání znalce ze dne 7. 3. 2007, přípis Ing. Hůdy k zaslání dodatku znaleckého posudku. Znalecký posudek č. [redacted] doplněk č. 01 z 12. 6. 2007. Zaslání dodatku znaleckého posudku obhájci obviněného Mgr. Jiříčkovi z 20. 6. 2007. Žádost na znalce Ing. Hůdu o doplnění znaleckého posudku z 29. 10. 2007. Znalecký posudek č. [redacted] doplněk č. 02 z 9. 11. 2007, vyúčtování znalečného, žádost znalce o upřesnění vyúčtování z 15. 11. 2007, opatření z 8. 1. 2007 o příbrání znalce Ing. Vladimíra Pokorného z oboru stavebnictví,

Shodu s prvopisem potvrzuje Mikušková Lenka

doklad o provedení předběžné řídicí kontroly, poučení znalce a námitky obviněného a obhájce Mgr. Jiříčka proti formulaci otázek položených znalci ze 16. 2. 2008, předložení námitek na KSZ z 19. 2. 2008, vyjádření k námitkám z 20. 2. 2008. Žádost znalce o prodloužení lhůty k podání posudku z 21. 2. 2008. Vyjádření k žádosti o prodloužení lhůty k předložení znaleckého posudku. Žádost znalce ze 14. 3. 2008 o opětovné prodloužení lhůty k podání posudku. Úřední záznam ze 7. 4. 2008 a 8. 4. 2008 – termín znaleckého posudku. Dopis Mgr. Jiříčka adresovaný znalci Ing. Vladimíru Pokornému ze 4. 4. 2008. Znalecký posudek znalce Ing. Vladislava Pokorného z oboru stavebnictví z 6. 4. 2008 + vyúčtování. Protokol o výslechu obviněného R. K. z 30. 10. 2007. Protokol o výslechu obv. R. K. pokračování z 9. 11. 2007. Protokol o výslechu svědka M. V. ze 7. 12. 2006 + poučení poškozeného. Doklady předané M. V. k výzvě V. adresované Komerční bance, a.s. Protokol o výslechu svědka M. V. z 28. 3. 2007 – pokračování. Protokol o výslechu svědka z 10. 9. 2007 M. V. – pokračování. Protokol o výslechu svědka M. V. + pokračování z 8. 10. 2007 a 22. 10. 2007 taktéž pokračování výslechu. Protokol o výslechu svědka O. B. Protokol o výslechu svědka B. Protokol o výslechu svědka M. C. Protokol o výslechu svědka L. D. Protokol o výslechu svědka V. D. Žádost o podání zprávy dle § 8 odst. 1 tr. řádu na Komerční banku z 31. 5. 2007 a zpráva z 5. 6. 2007. Žádost o podání zprávy na KB z 3. 1. 2008 a zpráva ze 4. 1. 2008, protokol o výslechu svědka L. C. protokol o výslechu svědka S. F. doklady předložené S. F. protokol o výslechu svědka F. K. protokol o výslechu svědka R. K. protokol o výslechu svědka M. M. protokol o výslechu svědka A. N. doklady jím předložené, protokol o výslechu svědka A. P. protokol o výslechu svědka M. S. doklady jím předložené ze dne 13. 12. 2006, protokol o výslechu svědka E. S. D. S. včetně dokladů jí předloženými, protokol o výslechu svědka D. S. z 22. 8. 2007 – pokračování a doklady jí předložené, protokol o výslechu svědka K. L. V. Š. J. I. P. T. J. V. M. V. včetně dokladů jí předložených, protokol o výslechu svědka J. Z. Žádost na Taxi Monte 17. 4. 2007 o podání zprávy a doložení listinných materiálů včetně reakce na tuto výzvu. Žádost na KB, a.s. ze 14. 3. 2007 o doložení ověřených fotokopii materiálů a zpráva z 28. 3. 2007. Doklady poskytnuté ke zprávě z 28. 3. 2007 KB, a.s. Znalecký posudek č. znalce Ing. Josefa Fauzera z 24. 4. 2004 – podklad pro reklamační řízení v právním zastoupení JUDr. Flašky. Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových – zpráva z 9. 2. 2006 + seznam dokumentů a doklady poskytnuté ÚZSVM. Podnět na KSZ z 18. 5. 2007 – ČSOB. Žádost KSZ dle § 8 odst. 2 tr. řádu na ČSOB z 18. 5. 2007. Podnět na KSZ podle § 8 odst. 2 tr. řádu z 31. 5. 2007 na ČSOB a žádost na ČSOB z 4. 6. 2007 včetně zpráv ČSOB z 22. 5. 2007 a výpis z účtů. Obžaloba KSZ v Praze sp. zn. z 16. 10. 2006. ve věci celkem 18 spoluobviněných. Žádost R. K. o podání zprávy a zaslání kopie rozsudku z 8. 1. 2008 adresovaná Policií ČR. Žádost na KS v Praze z 18. 2. 2008 o zaslání kopie rozsudku a rozsudek zasláný 28. 3. 2007. Zpráva z 16. 1. 2008 o stavu řízení. Usnesení KS v Praze č.j. z 30. 11. 2006 a usnesení KS v Praze sp. zn. z 30. 11. 2006. Žádosti na OSZ pro Prahu 4 k podání zprávy o stavu řízení pod sp. zn. a zpráva tohoto OSZ. Žádost na Policii ČR, Okresní ředitelství Chrudim, zaslání požadovaných materiálů včetně znalecký posudků, protokolů o výslechu svědků, návrhu na podání obžaloby. Zaslání materiálů ze 4. 6. 2007. Žádost na Policii ČR, Okresní ředitelství Pelhřimov, z 30. 5. 2007 a taktéž

Shodu s prvopisem potvrzuje Mikušková Lenka

zaslání materiálů požadovaných. Žádost na Policii ČR, Správa střeďočeského kraje, z 30. 5. 2007 a zaslání materiálů. Žádost na P ČR, UOKFK z 30. 5. 2007 a 24. 5. 2007 ohledně zaslání požadovaných materiálů. Kopie spisu Městského soudu v Praze sp. zn. [REDAKCE] Žádost na KS České Budějovice z 15. 11. 2007. Úplný výpis Obchodního rejstříku Stavitelství KRRO, s.r.o. Městský úřad [REDAKCE] zpráva z místa bydliště k osobě R [REDAKCE] K [REDAKCE] se zprávou, že osoba R [REDAKCE] K [REDAKCE] byla projednávána v přestupkovém řízení. Opis z rejstříku trestů na R [REDAKCE] K [REDAKCE] s tím, že z tohoto vyplývá, že osoba R [REDAKCE] K [REDAKCE] nemá záznam v rejstříku trestů ČR. Předvolání obviněného k prostudování vyšetřovacího spisu z 9. 11. 2007. Expertní analýza znaleckého posudku č. [REDAKCE] a jeho dodatku [REDAKCE] I [REDAKCE] Š [REDAKCE] objednatel advokátní kancelář Jiříček ve věci posouzení závad na nemovitosti [REDAKCE] K [REDAKCE] v [REDAKCE] Záznam o prostudování spisu z 26. 11. 2007. návrh na podání obžaloby z 27. 11. 2007. Úřední záznamy z 20. 2. 2008 a 25. 2. 2008. Zpráva domova seniorů k vyčíslení škody z 19. 2. 2008, vyčíslení škody z 7. 4. 2008 zpracované a zasláné advokátkou JUDr. Pavlínou Pomijovou, zpráva z místa bydliště k osobě R [REDAKCE] K [REDAKCE] - [REDAKCE] s negativním záznamem v rejstříku přestupků obviněného. Předvolání obv. R [REDAKCE] K [REDAKCE] seznámení se spisem 1. 4. 2008, záznam o prostudování ze 17. 4. 2008, návrh na podání obžaloby zasláný 18. 4. 2008 KSZ v Českých Budějovicích. Dále dopis z 21. 4. 2008, jde o vyjádření námítky proti znaleckému posudku Ing. Vladimíra Pokorného zasláný Krajskému státnímu zastupitelství v Českých Budějovicích. Dopis z 5. 5. 2008 adresovaný Mgr. Pavlu Jiříčkovi, advokátovi, ze strany JUDr. Marie Štěpkové, státní zástupkyně, pokud jde o podání obžaloby. Obžaloba proti R [REDAKCE] K [REDAKCE] zasláná Krajskému soudu v Českých Budějovicích 5.5.2008 pro podezření ze spáchání trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1,4 trestního zákona. Sdělení z 5. 5. 2008 státní zástupkyně ohledně podání obžaloby, kterými byli vyrozuměni jednak tedy samotný pan obžalovaný R [REDAKCE] K [REDAKCE] JUDr. Pavlína Pomejová a dále je zde založeno substituční zmocnění Mgr. Jana Aulického z 12. 5. 2008. Dále bylo nařízeno hlavní líčení na 6. 8. – 8. 8. 2008 referátem soudce z 19. 5. 2008, doručeny založeny k tomuto hlavnímu líčení. Dne 28. 7. 2008 došlo Krajskému soudu v Českých Budějovicích expertní analýza Ing. Ladislava Šelepky jako vyjádření obžaloby a tedy doplnění. Protokol o hlavním líčení ze 6.8. – 8.8.2008 na č.l. 37 – 81 s tím, že byl proveden výslech obžalovaného, pokračování ze 7.8.2008 pokud jde o hlavní líčení, zde byli vyslýcháni svědci a dále z následujícího dne 8.8.2008, taktéž byly prováděny výslechy svědků a čtení listinných důkazů. Toto hlavní líčení bylo odročeno za účelem zajištění přítomnosti svědků, kteří se nedostavili na 21. 10. a 27. 10. 2008. Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 21. 8. 2008 o určení svědečného, usnesení o určení svědečného bylo v průběhu řízení vydáváno opakovaně. Následně bylo nařízeno hlavní líčení na jednotlivé dny 20.10., 21.10. a byli předvoláváni svědci referátem soudce z 21.8.2008. Žádán opis z rejstříku trestu a dále vydáno usnesení v neveřejném zasedání Vrchního soudu v Praze z dne 25.6.2008, kterým byl zrušen rozsudek a věc vrácena soudu prvního stupně k dalšímu řízení, pokud jde o rozsudek krajského soudu z 28.3.2007 sp. zn. [REDAKCE] Dále další usnesení založeno z 2.10.2008 o určení svědečného, protokoly o hlavním líčení z 20.10.2008, zde opět dochází k výslechům svědků. Založení listinných důkazů, které byly čteny a dále vyhlášen rozsudek ohledně uznání obžalovaného vinným ze spáchání trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1, 4 trestního zákona s odsouzením k trestu odnětí svobody v trvání 5 let a zařazením do věznice s dozorem. Dále zde byl uložen zákaz činnosti výkonu funkcí ve statutárních orgánech společností, jejichž předmětem je podnikání koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej, projektová činnost ve výstavbě a práce se

Shodu s prvopisem potvrzuje Mikušková Lenka

speciálními mechanizačními prostředky, zprostředkování obchodu a služeb, provádění staveb, jejich změn a odstraňování na dobu 4 let a dále povinnost, pokud jde o náhradu škody. Písemné vyhotovení rozsudku z 27.10.2008 s poznámkou, že byl zrušeno rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky v Brně z 22.10.2009. Rozsudek byl zaslán konkrétním osobám a následně bylo podáno odvolání do výroku o vině a trestu R [REDACTED] K [REDACTED]. Dále doplnění odvolání proti rozsudku došlo 24.11.2008 a následně byl vyhotovena předkládací zpráva k Vrchnímu soudu v Praze a zaslán spis 10.12.2008. Ve věci bylo nařízeno následně veřejné zasedání na 18.2.2009. Následovala žádost o odročení konání veřejného zasedání odvolání podaná Mgr. Pavlem Jiříčkem a následně změněn termín hlavního líčení na nový termín 8.4.2009. Ve spise založeno taktéž doplnění odvolání z 3.3.2008. Ve spise je dále založen protokol ohledně veřejného zasedání konaného u Vrchního soudu v Praze 8.4.2009 s tím, že bylo vydáno usnesení, kterým byly zamítnuty následně už návrhy na předložení znaleckých posudků a na odvolání a následně odvolání obžalovaného zamítnuto usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 8.4.2009. Opět na tomto usnesení již je poznámka ohledně jeho zrušení Nejvyšším soudem České republiky. Rozhodováno bylo následně o znalečném 14.5.2009. Následovala žádost o odklad výkonu trestu podaná R [REDACTED] K [REDACTED] 9.6.2009 a podané dovolání ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích 30.6.2009. Toto bylo následně přeposíláno státnímu zastupitelství a toto taktéž pokud jde o Nejvyšší státní zastupitelství, podalo ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích 14.8.2009 vyjádření k dovolání. Ve spise dále založen protokol o neveřejném zasedání konaném u Nejvyššího soudu České republiky z 22.10.2009, v rámci kterého bylo vyhlášeno usnesení, jímž se zrušují usnesení Vrchního soudu v Praze a rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích, na které tyto rozhodnutí navazující a všechna další rozhodnutí na zrušená rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Věc byla následně přikázána Krajskému soudu v Českých Budějovicích, aby opět věc projednal a rozhodl. Toto rozhodnutí následně bylo přeposíláno stranám sporu. Ve spise dále založen návrh na vydání usnesení dle § 154 odst. 14 trestního řádu o povinnosti k náhradě nákladů poškozeného. Záznamy ohledně nahlížení do spisu a ohledně zapůjčení spisu jiným soudům. Hlavní líčení bylo následně nařízeno na 5.10., 7.10. a 8.10.2010, o čemž byli konkrétní osoby, včetně jejich zmocněnců a právních zástupců, vyzooměny. Ve spise založen protokol o hlavním líčení z 5.10. a 8.10. Založeny rozsudky z jiných trestních věcí. Další hlavní líčení nařízeno na 27.9. a 29.9.2011. Založen opis z evidence rejstříku trestu. Omluva obžalovaného, žádost o odročení hlavního líčení doručené Krajskému soudu v Českých Budějovicích 23.9.2011 ze strany R [REDACTED] K [REDACTED] pokud jde o pracovní neschopnost. Omluva zmocněnce poškozeného zasílána [REDACTED] P [REDACTED] P [REDACTED] a protokol o hlavním líčení z 27.9.2011, přičemž toto bylo odročeno, ale právě za účelem nového nařízení na 10.10.2011 za účelem zajištění přítomnosti obžalovaného. Následuje omluva obžalovaného a jeho žádost o odročení k hlavnímu líčení nařízeného na 10.10.2011 ze strany [REDACTED] J [REDACTED] H [REDACTED] [REDACTED] advokáta, zástupce obžalovaného Krajička a hlavní líčení se následně odročuje na 24.10.2011, žádosti je tedy vyhověno. Hlavní líčení se následně odročuje na 14.11.2011 z 24.10.2011. Následuje upřesnění zdravotního stavu obžalovaného R [REDACTED] K [REDACTED] ten následně na to reagoval žádostí o konání hlavního líčení v nepřítomnosti na dne 14.11.2011. Ve spise dále založen protokol o hlavním líčení ze 14.11.2011, jednání bylo konáno následně 16.12.2011. Opět je zde žádost o konání v nepřítomnosti obžalovaného podaná 14.12.2011 a následuje protokol o hlavním líčení z 16.12.2011, v rámci kterého mimo jiné po provedení důkazů byl vyhlášen rozsudek, jímž byl R [REDACTED] K [REDACTED] uznán vinným pro spáchání závažného zločinu podvodu podle

Shodu s prvopisem potvrzuje Mikušková Lenka

§ 209 odst. 1, 5 písm. a) trestního zákoníku, odsouzen do věznice s dozorem k souhrnnému trestu odnětí svobody na dobu 7 let, zmiňovány jsou zde ještě rozsudky Krajského soudu v Praze ze dne 4.3.2009 sp. zn. [redacted] ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze z 21.9.2011. Dále mu byl opět uložen zákaz činnosti, zákaz výkonů funkcí ve statutárních orgánech společností, jejichž předmětem podnikání je koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej, projektová činnost ve výstavbě, práce se speciálními mechanizačními prostředky, zprostředkování obchodu a služeb, provádění staveb, jejich změn a odstraňování na dobu 4 let, byl zrušen výrok o trestu, který byl uložen obžalovanému R. [redacted] K. [redacted] rozsudkem Krajského soudu v Praze ze 4.3.2009 pod sp. zn. [redacted] ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze č.j. [redacted] a dále bylo mu uloženo nahradit způsobenou škodu, která zde byla vyčíslena. Založeno je potom písemné vyhotovení rozsudku opět s uvedením, že bylo zrušeno Nejvyšším soudem České republiky. Rozsudek byl zaslán opět účastníkům a jejich zástupcům, bylo podáno odvolání, a to 27.1.2012 a předkládací zprávou z 20.2.2012 byla věc předložena Vrchnímu soudu v Praze. Ve spisu jsou založeny výpisy z obchodního rejstříku, omluva a žádost o odročení veřejného zasedání stanoveného na 25.4.2012 adresovaná Vrchnímu soudu v Praze ze strany R. [redacted] K. [redacted] pro operaci, kterou měl plánovanou, včetně založené dokumentace k tomuto a dále sdělení předsedkyně senátu JUDr. Augustinové z Vrchního soudu v Praze [redacted]. [redacted] H. [redacted] Založeny jsou další listinné důkazy pro insolvenční, z rejstříku trestů, potvrzení následně o osobní účasti u jednání u vrchního soudu 9.5.2012 od zástupce obžalovaného. Založen dále znalecký posudek [redacted] kde objednatelem bylo Stavitelství KRRO s.r.o. a zpracovatelem Ing. Šimůnek. Dále je zde založeno podání obžalovaného pro vrchní soud a žádost o odročení z 9.5.2012, opět s ohledem na zdravotní stav, založené potvrzení o dočasné pracovní neschopnosti a doplněné odvolání proti rozsudku včetně listinných důkazů. Následovala žádost o konání hlavního líčení v nepřítomnosti 12.6.2012 a protokol z 13.6.2012 o veřejném zasedání konaném u Vrchního soudu v Praze, ze kterého se podává, že odvolání obžalovaného K. [redacted] bylo zamítnuto. Ve spise dále založeno písemné vyhotovení tohoto usnesení, opět s poznámkou, že bylo zrušeno Nejvyšším soudem České republiky následně. Dále bylo vydáno taktéž usnesení o započítání do souhrnného nepodmíněného trestu odnětí svobody na 7 let již vykonaného trestu odnětí svobody R. [redacted] K. [redacted] a taktéž následně rozhodnutí, kterým byly účtovány náklady potřebné k účinnému uplatnění nároku na náhradu škody poškozenému v domě seniorů z 10.12.2012. Následovala stížnost obhájce proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích z 10.12.2012 a návrh na postup podle § 265o odst. 1 trestního řádu a podané dovolání 22.1.2013. Založena též lékařská zpráva ohledně aktuálního stavu R. [redacted] K. [redacted] a jeho část zdravotní dokumentace. Dále bylo vydáno usnesení z 25.3.2013 Krajským soudem v Českých Budějovicích podle § 144 odst. 4 trestního řádu, kterým bylo vzato na vědomí zpětvzetí stížnosti podané 17.1.2013 proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích z 10.12.2012. Následně se vyjadřovalo Nejvyšší státní zastupitelství k podanému dovolání ze strany obžalovaného a Nejvyššímu soudu České republiky byla věc předložena 3.6.2013. Spis byl následně postoupen k rozhodnutí o návrhu podle § 265o trestního řádu, ten byl následně doplněn, pokud jde o samotný návrh ze strany obžalovaného, a to 1.8.2013. Následně bylo vydáno rozhodnutí z jiného spisu. Bylo vydáno rozhodnutí - usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 30.9.2013 ohledně odložení výkonu trestu do 1.4.2014. Založen je dále protokol o neveřejném zasedání u Nejvyššího soudu České republiky z 26.3.2014, v rámci kterého došlo k vydání rozhodnutí, kterým byla zrušena usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 13.4.2012 a

Shodu s prvopisem potvrzuje Mikušková Lenka

tomu předcházející rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích z 16.12.2011 i všechna rozhodnutí na ně navazující a příkázáno Krajskému soudu v Českých Budějovicích, aby znovu ve věci jednal a věc rozhodl. Rozhodnutí je z 26.3.2014. Spis byl následně zasílán zpět. Hlavní líčení bylo nařízeno na den 6.3.2015, založen je aktuální opis z evidence rejstříku trestu, oznámení o ukončení obhajoby ze strany [REDAKCE] H [REDAKCE] a dále je založen protokol o hlavním líčení z 6.3.2015. Toto nebylo konáno pro nedostavení se přísedící a bylo odročeno na 16.3.2015, o tomto byli účastníci a zástupci opětovně informováni. Následovala žádost o konání hlavního líčení bez osobní účasti obžalovaného z 10.3.2015 a založen je protokol o hlavním líčení ze 16.3.2015, v rámci tohoto hlavního líčení byl vyhlášen rozsudek, jímž byl obžalovaný R [REDAKCE] K [REDAKCE] zproštěn obžaloby dle ustanovení § 226 písm. e) trestního řádu. Rozsudek byl vyhotoven písemně a má vyznačenou doložku právní moci 17.4.2015. Ve spise je potom založena již pouze postagenda ohledně doplnění žádosti o odklad výkonu trestu odnětí svobody a usnesení ohledně uložení povinnosti k náhradě nákladů řízení.

8. S ohledem na závazný právní názor soudu odvolacího a soudu dovolacího se soud nezabýval dalšími provedenými listinnými důkazy včetně výslechu svědků, neboť s ohledem na právní posouzení věci se tyto důkazy jeví aktuálně bezpředmětnými a nadbytečnými.
9. Z podnětu k podání stížnosti pro porušení zákona ze dne 30.8.2022 adresované ministerstvu spravedlnosti, konkr. JUDr. Pavlu Blažkovi, Ph.D., ministru spravedlnosti, má soud za zjištěno, že tohoto dne podal žalobce ministru návrh na podání stížnosti pro porušení zákona s tím, že byl v předmětném řízení vedeném u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. [REDAKCE] porušen zákon v neprospěch obviněného, kde po popsání jednotlivých skutkových okolností vedeného trestního řízení žalobce závěrem uvedl, že ve světle rozsudku Nejvyššího soudu ze 4.1.2022 v této projednávané věci odškodňovacího řízení, sp. zn. 30 Cdo 1747/2020, hrozí, že tato vada zprošťujícího rozsudku (zproštění obžaloby žalobce při aplikaci § 226 písm. e) trestního řádu) bude mít negativní důsledky na řízení o náhradě škody a obviněnému tak nebude přiznána náhrada škody, respektive bude přiznána v menší výši, než kdyby byl zprošťující rozsudek vydán v souladu se zákonem (dle tvrzeného § 226 písm. a) trestního řádu).
10. Na základě provedeného dokazování soud činí tento závěr o skutkovém stavu věci: Žalobce byl po dobu 8 let a 6 měsíců (od 16.10.2006 do 17.4.2015) nezákonně trestně stíhán pro trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, 4 trestního zákona, přičemž byl následně 17.4.2015 podle § 226 písm. e) trestního řádu obžaloby zproštěn pro zánik trestnosti činu. V průběhu řízení byl 2 krát odsouzen k trestu odnětí svobody k 5 letům, respektive při druhém odsouzení k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 7 let, a byl mu uložen zákaz činnosti, spočívající ve výkonu funkcí ve statutárních orgánech společnosti. Taktéž mu byla uložena povinnost k náhradě způsobené škody ve výši přes 5 000 000 Kč. Žalobce předběžně u žalované uplatnil svou žádostí z 15.10.2015 nárok na poskytnutí odškodnění dle zákona č. 82/98 Sb. jak škody, tak ušlého zisku a náhrad nemajetkových újem z titulu nesprávného úředního postupu i nezákonného rozhodnutí, žádosti žalobce nebylo žalovanou vyhověno ani zčásti. Souběžně byl žalobce trestně stíhán v řízení vedeném před Obvodním soudem pro Prahu 4 pod sp. zn. [REDAKCE] v období od 11.12.2002 do 27.4.2012, kdy byl taktéž nezákonně trestně stíhán a své nároky uplatnil a následně tyto byly vypořádány v řízení vedeném u zdejšího soudu pod sp. zn. [REDAKCE]. V průběhu trestního řízení posuzovaného byl dále žalobce trestně stíhán před Krajským soudem v Praze pod sp.zn. [REDAKCE] jako spoluobviněný pro Shodu s prvopisem potvrzuje Mikušková Lenka

trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, 4 trestního zákona a rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 4.3.2009 byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 8 let se zařazením do věznice s ostrahou a byl mu uložen peněžitý trest a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu. Rozsudek byl k napadenému odvolání následně zrušen Vrchním soudem v Praze a nově bylo rozhodnuto tak, že žalobce byl uznán vinným ze shora uvedeného trestného činu a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání 5 let a 6 měsíců se zařazením do věznice s dozorem dne 21.9.2011. Žalobce až dne 30.8.2022 inicioval podnět k podání stížnosti pro porušení zákona dle ustanovení § 266 trestního řádu, který adresoval Ministerstvu spravedlnosti ČR, dříve v průběhu trestního řízení vedeného proti jeho osobě u Krajského soudu v Českých Budějovicích sp. zn. [REDAKCE] se nedomáhal po vydání zprošťujícího rozhodnutí dle § 226 písm. e) trestního řádu jeho skončení pro něj z příznivějších důvodů tak, aby dosáhl své rehabilitace.

11. Podle § 1 zákona č. 82/98 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady číslo 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (dále jen „OdpŠk“) odst. 1, stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.
12. Podle § 5 OdpŠk stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, za b) nesprávným úředním postupem.
13. Podle § 7 odst. 1 OdpŠk právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda.
14. Podle § 8 OdpŠk nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.
15. Podle § 12 odst. 1 OdpŠk právo na náhradu škody nemá ten za a) kdo si vazbu odsouzení nebo uložení ochranného opatření zavinil sám, nebo za b) kdo byl zproštěn obžaloby nebo proti němu trestní stíhání bylo zastaveno jen proto, že není za spáchaný trestný čin trestně odpovědný, nebo že mu byla udělena milost, nebo že trestný čin byl amnestován. Podle odstavce 2 právo na náhradu škody dále nevznikne, pokud a) v řízení nebylo možno pokračovat z důvodů uvedených ve zvláštním předpisu, za b) bylo trestní stíhání podmíněně zastaveno a nastaly účinky zastavení trestního stíhání, za c) výrok o zastavení trestního stíhání byl součástí rozhodnutí o narovnání a za d) trestní stíhání bylo zastaveno z důvodů uvedených ve zvláštním předpisu.
16. Podle § 30 OdpŠk náhrada ušlého zisku se poskytuje v prokázané výši; není-li to možné, pak za každý započatý den výkonu vazby, trestu odnětí svobody, ochranné výchovy, zabezpečovací detence nebo ochranného léčení náleží poškozenému náhrada ušlého zisku ve výši 170 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje Mikušková Lenka

17. Podle § 31 odst. 1 OdpŠk náhrada škody zahrnuje takové náklady řízení, které byly poškozeným účelně vynaloženy na zrušení nebo změnu nezákonného rozhodnutí nebo na nápravu nesprávného úředního postupu. Dle odst. 2 náhradu nákladů řízení může poškozený uplatnit jen tehdy, jestliže neměl možnost učinit tak v průběhu řízení na základě procesních předpisů, anebo jestliže mu náhrada nákladů takto již nebyla přiznána. Dle odst. 3 náklady zastoupení jsou součástí nákladů řízení. Zahrnují účelně vynaložené hotové výdaje a odměnu za zastupování. Výše této odměny se určí podle ustanovení zvláštního právního předpisu o mimosmluvní odměně.
18. Po právní stránce soud předmětný nárok posoudil ve smyslu shora uvedených zákonných ustanovení a aktuální judikatury Nejvyššího soudu a soudu Ústavního citovaných v rozhodnutích Městského soudu v Praze a soudu nejvyššího tak, jak bylo uvedeno shora. Soud rekapituluje, že aktuálně předmětem řízení zůstaly 3 nároky na náhradu škody, konkrétně nárok na zaplacení částky 348 000 Kč za vynaložené náklady za znalecké posudky v průběhu trestního řízení, nárok na ušlý zisk v částce 745 175 Kč, a nárok obhajného ve výši 261 239 Kč. Celkově tedy ve výši 1 354 412 Kč. Na žalobci pak bylo, aby ve světle aktuálních právních názorů vyslovených v rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR pod sp. zn. 30 Cdo 1745/2020 jednak tvrdil a prokazoval, že mu byla dána možnost domoci se po skončení řízení z pro něj příznivějších důvodů vydání rozhodnutí, a tedy trval na projednání věci tak, aby dosáhl své plné rehabilitace, a to v první řadě zprošťujícím rozsudkem, a této možnosti využil, a to tak, aby bylo postaveno najisto, že se protiprávního jednání odpovídajícího skutkové podstatě trestného činu nedopustil, tedy tak, aby nedošlo k případnému odškodnění skutečných pachatelů trestných činů, což by odporovalo dobrým mravům i obecnému chápání spravedlnosti. Za druhé pak bylo na žalobci, aby tvrdil a prokazoval, že v případě jeho trestního stíhání došlo k případnému vědomě svévolnému postupu orgánů činných v trestním řízení a celé trestní stíhání bylo stíháním nezákonným. Jinými slovy, aby stěžovatel tvrdil, že jím tvrzená újma je důsledkem svévolného postupu orgánů činných v trestním řízení, ve kterém nebyly respektovány požadavky Listiny základních práv a svobod. Jak bylo již uvedeno shora, žalobce na výzvu soudu ve smyslu ustanovení § 118a odst. 1, 3 o. s. ř. k doplnění skutkových tvrzení a důkazů reagoval, a jak bylo shora popsáno, skutková tvrzení doplnil.
19. Nejvyšší soud ČR ve shora uvedeném rozhodnutí jednoznačně uvedl, že ačkoliv soud v posuzované trestní věci nejspíš vydal nesprávně zprošťující rozsudek podle § 226 písm. e) trestního řádu, je namíste na tento způsob ukončení trestního řízení nahlížet stejně jako v případě zastavení z důvodu nepřípustnosti kvůli promlčení, a uvedl, že zastavení trestního stíhání má stejné důsledky jako zrušení usnesení o zahájení trestního stíhání pro nezákonnost, jestli k nim došlo z určitých důvodů, tedy nesplnění předpokladu o spáchání trestného činu. Dále pak rozebral, že pouze tomu lze odškodnění podle OdpŠk přiznat, kdo se protiprávního jednání nedopustil, jinak by to odporovalo dobrým mravům, a tedy apeloval na nutnost v kompenzačním řízení zjišťovat, zda žalobce v trestním řízení využil možnost dále v něm pokračovat a domoci se pravomocného zprošťujícího rozsudku z pro něj příznivějších důvodů ustanovení § 226 písm. a), b) či c) trestního řádu, přičemž vyloučil nezákonnost trestního stíhání při změnách formální kvalifikace, když jsou orgány v trestním řízení vázány skutkem vymezeném v protiprávním jednání. Soud konstatuje, že žalobce ani po výzvě, kterou obdržel od soudu, nikterak neprokázal, že by v průběhu trestního řízení prohlásil, že trvá na pokračování v trestním stíhání, respektive v jeho případě nebylo možno využít § 11 trestního řádu, ale odvolání, které však nepodal, pouze uvedl podání podnětu ke stížnosti

na porušení zákona podle § 226 trestního řádu. Tento podnět však podal až 30.8.2022, tedy až v současné době, poté, co mu byly známy výsledky dosavadního vedení odškodňovacího řízení a závazné právní názory soudu odvolacího a taktéž soudu dovolacího. Žalobce tedy nikterak nereagoval bezprostředně po skončení trestního řízení a nedomáhal se opravným prostředkem vydání zprošťujícího rozhodnutí pro něj z příznivějších důvodů. To vše za situace, kdy mohl po vydání zprošťujícího rozsudku dosáhnout příznivějšího rozhodnutí, neboť mohl podat odvolání k Vrchnímu soudu v Praze, přičemž ve prospěch obžalovaného, tedy současného žalobce, mohli rozsudek napadnout odvoláním i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Takovou možnost však žalobce nevyužil, nelze tedy než uzavřít, že tato podmínka splněna nebyla a rozsudek nabyl právní moci 17.4.2015. Je pak zřejmé, že aktuální podnět k podání stížnosti pro porušení zákona adresovaný ministru spravedlnosti je pouze podáním účelovým, kterým se snaží žalobce zhojit svou nečinnost, spočívající v nevyužití všech procesních prostředků, které zákon obžalovanému k ochraně jeho práv poskytoval. Je totiž zřejmé, že tento podnět k podání stížnosti pro porušení zákona žalobce ministerstvu spravedlnosti adresoval až poté, kdy se seznámil s právními názory uvedenými v rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, a zjistil, že by odškodněn být nemohl, a koneckonců i tuto skutečnost podrobně v tomto podnětu popsal. Je pak nutné přihlídnout k tomu, že judikatura Nejvyššího soudu pro odškodňování nemajetkových újem a újem majetkových, týkající se právě důvodů zproštění, případně negativních předpokladů uvedených v ustanovení § 12 OdpŠk je judikaturou již delší dobu známou, nikoliv tedy pro žalobce překvapivou. Závěr, že obviněný může dovoláním napadnout zprošťující rozhodnutí, pokud se domáhá toho, aby byl zproštěn z důvodu, který je pro něj příznivější, bylo vysloveno již usnesením Nejvyššího soudu ze dne 18.3.2004, sp. zn. 20 Cdo 12/2003, Sb. č. R 40/2005, případně dalšími navazujícími rozhodnutími ze dne 17.9.2012, sp. zn. 28 Cdo 605/2012, ze dne 20.1.2016, sp. zn. 30 Cdo 4668/2014, či z 10.2.2021, sp. zn. 30 Cdo 2452/2020. To, že poskytnutí náhrady škody by bylo v rozporu s dobrými mravy z důvodu, kdy by bylo postaveno najisto, že se obviněný protiprávního jednání odpovídající skutkové podstatě trestného činu dopustil, bylo již dříve judikatorně řešeno v rozhodnutí Nejvyššího soudu z 3.4.2014, sp. zn. 30 Cdo 3485/2013, uveřejněném pod číslem 77/2017 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek, či v rozsudku z 27.11.2018, sp. zn. 30 Cdo 5839/2016, jak koneckonců zdůraznil sám Nejvyšší soud ve svém rozhodnutí.

20. Nad rámec uvedeného pak soud uvádí, že i v komentáři v ASPI k § 226 trestního řádu je uvedeno, že zprostit obžalovaného obžaloby může soud rozsudkem jen pro jeden z pěti taxativně vymezených důvodů uvedených v § 226 písm. a) až d). Ve výroku zprošťujícího rozsudku musí být uveden konkrétní důvod zproštění, a to pouze jeden. Existenci jednotlivých důvodů zproštění posuzuje soud postupně od důvodu podle písmena a) až po důvod podle písmena e). Obecně platí, že důvody zproštění jsou pod písmeny a) až e) seřazeny od důvodu pro obžalovaného nejvýhodnějšího po důvod nejméně výhodný (viz R 37/1989 – III.) Tato skutečnost má podstatný význam, neboť obžalovaný nemůže podat odvolání ve svůj neprospěch (viz § 247). Obžalovaný proto může napadnout zprošťující rozsudek odvoláním jen tehdy, pokud se může domáhat příznivějšího důvodu zproštění (viz R 68/1978). Podstatou rozhodnutí je zproštění obžalovaného pro skutek vymezený v žalobním návrhu, nikoliv pro jeho právní posouzení v obžalobě. **Jde o meritorní rozhodnutí, které má kromě důsledků v rovině trestněprávní význam i pro možnost obžalovaného domáhat se odškodnění podle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci, rozhodnutím nebo**

Shodu s prvopisem potvrzuje Mikušková Lenka

nesprávným úředním postupem. Pokud jde o písmeno e) § 226 trestního řádu, k zániku trestnosti činu může dojít až poté, co se trestný čin stal. Tedy musí být prokázáno, že se stal skutek vymezený v žalobním návrhu, v době, kdy byl spáchán, byl trestněprávně postižitelný, že pachatelem činu byl trestněprávně odpovědný obžalovaný a až následně přistoupila okolnost, která způsobila, že trestnost činu zanikla. Důvody, pro něž zaniká trestnost činu, tedy vždy nastávají až poté, co byl trestný čin spáchán, což je zásadně odlišuje od důvodů vylučujících protiprávnost, které jsou dány již v okamžiku jednání, ve kterém je spatřován trestný čin, a způsobují, že jednání vůbec není trestným činem. Okolností vylučující protiprávnost jsou jedním z důvodů zproštění podle § 226 písm. b). V projednávaném případě soud uvádí, že z obsahu spisu Krajského soudu v Českých Budějovicích, konkrétně zprošťujícího rozsudku, jednoznačně vyplývá, že soud opětovně dospěl k závěru, že obžalovaný v úmyslu získat neoprávněné výhody uvedl v omyl Okresní úřad Prachatice, neboť měl k tomuto postupu motivaci, když dodal dílo s nadměrným množstvím vad, k jejich odstranění nepřístupoval aktivně, ani neměl zájem na úhradě nákladů na jejich odstranění. Taktéž soud považoval za prokázané, že obžalovaný byl účasten nakládání se záruční listinou a je vyloučeno, aby padělek záruční listiny a jeho doručení Okresnímu úřadu Prachatice bylo realizováno bez jeho vědomí a souhlasu (strana 29 citovaného rozsudku). Soud pak vzal za prokázaný skutek, který spočívá v tom, že obžalovaný jinému způsobil vážnou újmu na právech tím, že jej uvedl v omyl. Toto jednání pak naplňovalo zákonné znaky skutkové podstaty trestného činu poškozování cizích práv podle § 209 odst. 1 písm. a) trestního zákona, účinného do 31.12.2009 (strana 30 citovaného rozsudku). Obžalovaný pak byl zproštěn obžaloby pouze z důvodu, že podle § 67 odst. 1 písm. d) zákona č. 140/1961 Sb. se trestnost činu vykazující zákonné znaky skutkové podstaty trestného činu poškozování cizích práv podle § 209 odst. 1 trestního zákona promlčuje ve lhůtě 3 let. Z výše uvedeného je pak zřejmé, že uplynutím promlčecí doby, která započala běžet poté, co byl doručen prostřednictvím zmocněnce R. K. dne 16.8.2002 falzifikát bankovní záruční listiny Okresnímu úřadu Prachatice, trestnost činu zanikla. V průběhu soudního řízení proto může soud dospět k odlišné právní kvalifikaci projednávaného trestného činu, k němuž došlo i v posuzovaném řízení. Nelze proto přisvědčit žalobci, že pokud trestní stíhání bylo zahájeno pro trestný čin podvodu, tak i ve zprošťujícím rozsudku muselo být rozhodováno pouze a jedině o tomto trestném činu. Soud totiž byl vázán popisem skutku, nikoliv konkrétní trestněprávní kvalifikací. Soud proto dospívá k závěru, že žalobce nikterak neprokázal svým aktivním jednáním, pokud by trval na podání odvolání a vydání rozhodnutí pro něj z příznivějších důvodů § 226 trestního řádu, ani skutečnost, že by se předmětného protiprávního jednání odpovídajícího skutkové podstatě trestného činu nedopustil. Soud proto uzavírá, že pro absenci podání odvolání a taktéž z dosavadních skutečností zjištěných z předmětného spisového materiálu - trestního spisu, dospěl k závěru, že by případné odškodnění mohlo vést k odškodnění skutečného pachatele trestného činu, což by odporovalo dobrým mravům a obecnému chápání spravedlnosti, tak jak je to uvedeno v rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 17.9.2012, sp. zn. 28 Cdo 605/2012.

21. Ani pokud jde o tvrzený svévolný postup orgánu činného v trestním řízení, tento nebyl žalobcem jednoznačně potvrzen ani prokazován. Podle nálezu Ústavního soudu, sp. zn. IV. ÚS 1355/18 ze dne 12.5.2020, svévolné porušení principu zákazu libovůle promítající se do porušení práva na spravedlivý proces může nastat v důsledku procesního postupu orgánu činného v trestním řízení, který se přímo dotýká práv osoby na řízení zúčastněné a který nemá jakýkoliv normativní základ. Jinak řečeno, porušení spravedlivého procesu

Shodu s prvopisem potvrzuje Mikušková Lenka

může nastat v situaci, kdy orgán činný v trestním řízení postupuje zcela svévolně způsobem, který zakazuje článek 2 odst. 2 Listiny, podle nějž lze státní moc uplatňovat jen způsobem, který stanoví zákon. Pokud orgán činný v trestním řízení postupuje způsobem, který zákon nepředvídá a neumožňuje, upírá účastníkům dotčeného řízení realizaci spravedlivého procesu. Jeho jednání se pro účastníky řízení stává zcela nepředvídatelným. Soud vzal v potaz další rozhodnutí Ústavního soudu, sp. zn. III. ÚS 655/21 ze dne 9.6.2021 a III. ÚS 921/06 ze dne 29.3.2007, která se zabývala formulací svévolného postupu orgánu činného v trestním řízení. Doplněná skutková tvrzení ze strany žalobce vázající se ke splnění svévolného vedení trestního řízení orgány činnými v trestním řízení nejsou ve světle judikatury Ústavního soudu uvádějící právě formulace svévolného postupu orgánu činného v trestním řízení naplněna. Tato skutková tvrzení uvedená shora nenaplní definici svévolného postupu, kterým je procenění postup orgánu činného v trestním řízení mimo normativní základ, tedy postup, který zákon nepředvídá a neumožňuje a upírá účastníkům realizaci spravedlivého procesu a je pro ně zcela nepředvídatelným. V projednávaném řízení byla rozhodnutí vydaná v trestním řízení, která měla zákonný podklad, byla vydána příslušným orgánem, žalobce měl možnost dosáhnout jejich nápravy, pokud zde spatřoval pochybení, prostředky zakotvenými v trestní úpravě, ani odůvodnění předmětných rozhodnutí, ačkoliv s nimi žalobce nesouhlasil, nebyla natolik strohá, že by svědčila o libovůli. Pokud jde o tvrzenou délku trestního řízení, tato potom byla odškodněna zvláště při shledání druhého odpovědnostního titulu, a to existence nesprávného úředního postupu, a sama o sobě potom závěry o existenci svévole nezakládá. Pokud žalobce svévolný postup orgánů pak spatřuje v tom, že opakovaně soudy nerespektovaly právní názor Nejvyššího soudu a tvrdí, že pokud by soudy postupovaly dle závazného názoru dovolacího soudu, mohl by být žalobce zproštěn obžaloby již v roce 2009, ani tento z provedení dokazování nevyplývá. Jak sama žalovaná poukazovala, a vyplývá to i ze spisového materiálu, usnesení Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 33 Tdo 581/2013, uvedlo, že soud postupoval v souladu se závazným právním názorem (strana 7), a i v rámci usnesení, sp. zn. 4 Tdo 1208/2009, Nejvyšší soud dospěl k závěru, že ze skutkové věty rozsudku a potažmo ani z odůvodnění rozsudku není zřejmé, jaký byl motiv obviněného k předložení falza bankovní záruky objednateli stavby, ke kterému došlo po předání dokončeného díla, kdy nebylo současně nijak doloženo osobní obohacení obviněného a nedostatky tak shledal i při určení výše škody, kdy neshledal příčinnou souvislost mezi předáním falza bankovní záruky, na kterou soudy vznik škody vázaly, a skrytými vadami, tj. vadami existujícími ke dni předání díla. Nálezací soud potom v následném rozhodnutí na uvedené výtky reagoval upřesněním skutkové věty o skutečnosti stran způsobu vzniku škody, kdy skutkovou větu doplnil o údaj spočívající v tom, že doručením falzifikátu bankovní záruční listiny, který se za tímto účelem opatřil, Okresnímu úřadu v Prachaticích obviněný tímto zmařil vznik závazkového právního vztahu, na základě něhož měla Komerční banka a.s. jako ručitel okresnímu úřadu P. věřiteli na jeho výzvu vyplatit bez námitek částku do výše poskytnuté záruky, a současně taktéž upřesnil povahu vad díla. Nad rámec uvedeného pak soud uvádí, že i pokud jde o jednotlivá opakovaná rozhodování soudů v rámci daného trestního řízení, tyto skutečnosti byly zohledněny v ostatních nárocích na náhradu nemajetkových újem, kde byl žalobce úspěšným, nicméně opět nemohou vést k závěru o svévoli orgánů činných v trestním řízení. Pokud jde o otázku změn kvalifikace trestněprávní, tyto opětovně nejsou důvodnými, neboť právní kvalifikace není závazná a závazná je pouze totožnost skutku, jak soud již uváděl shora. S ohledem na vývoj sporu pak ani není důvodným argument ohledně možného vedení řízení pouze v soukromoprávní rovině. Pokud pak žalobce poukazoval na skutečnost, že soud

Shodu s prvopisem potvrzuje Mikušková Lenka

neprovedl některé důkazy žalobcem navrhované, když měl za dostatečně prokázaný skutkový stav z důkazů, které hodnotil, ani v tom soud svévoli nespátřuje. Pro tento závěr by musely být naplněny přísnější požadavky na protiprávní jednání orgánů státu, tak jak je uvádí například rozhodnutí Ústavního soudu citovaná shora. Soud dokonce poukazuje na skutečnost, že v rozhodnutí Ústavního soudu III. ÚS 921/06 Ústavní soud došel k závěru, že i v projednávaném případě chybného postupu Policie ČR, který nemá výslovnou oporu v trestním řádu či jiných právních předpisech, Ústavní soud neshledal porušení práva stěžovatele na spravedlivý proces dle článku 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, či článku 6 odst. 1 Úmluvy.

22. Soud proto uzavírá, že ze všech shora uvedených důvodů žalobu na zaplacení dalších dílčích částek nároků na náhradu škody žádaných z titulu nezákonného rozhodnutí v řízení vedeném u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. [REDACTED] zamítl s ohledem na argumentaci uvedenou shora.
23. Pod výrokem II. soud rozhodoval o náhradě nákladů řízení ve smyslu ustanovení § 142 odst. 2 o.s.ř. a § 146 o.s.ř. a rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 1435/2015, který stanoví, že při určování poměru úspěchu a neúspěchu účastníka, který vedle nároku na zadostiučinění za nemajetkovou újmu v řízení uplatnil rovněž nárok či nároky na jiné peněžité plnění (objektivní kumulace) je třeba vycházet ze vzájemného poměru tarifních hodnot takto uplatněných nároků, jež se stanoví podle § 8 a násl. advokátního tarifu. S ohledem na skutečnost, že soud nově rozhodoval o veškerých nákladech řízení, soud rekapituluje dílčí nároky, ve kterých byl žalobce neúspěšný. Neúspěšný byl aktuálně v nárocích projednávaných v posledním rozhodnutí, tedy v dílčích nárocích na zaplacení částky 348 000 Kč jakožto náhrady škody majetkové za znalecké posudky, ve výši 261 239 Kč týkající se obhajného, částky 745 173 Kč ušlého zisku, a částky 5 000 000 Kč (původní částka 56 187 880 Kč a následně po částečném zpětvzetí již pouze v částce 5 000 000 Kč), v dalším ušlém zisku. Žalobce byl naopak úspěšný ve dvou nárocích na náhradu nemajetkových újem žádaných z titulu nepřiměřené délky řízení a z titulu nezákonného rozhodnutí, když soud vychází z punkta 50 000 Kč za každý z nich dle § 9 advokátního tarifu. Po odečtení úspěchu a neúspěchu pak činí úspěch žalované 99%. S ohledem na minimální neúspěch žalované proto soud ve smyslu ustanovení § 142 odst. 3 o.s.ř. přiznal úspěšné žalované, neboť měla neúspěch v poměrně nepatrné části sporu, plnou náhradu nákladů řízení. Náhrada nákladů řízení se sestává z jednotlivých úkonů nezastoupeného účastníka ve smyslu ustanovení § 151 odst. 3 o.s.ř. za použití vyhl. č. 254/2015 Sb. za tyto úkony: písemná podání 24.11.2015, 2.8.2016, 18.4.2017, 26.11.2018 a 25.2.2019, dle § 1 odst. 3 písm. a) vyhlášky, 8 úkonů přípravy účasti na jednání dle § 1 odst. 3 písm. b) vyhlášky, a 8 úkonů účasti na jednání dle § 1 odst. 3 písm. c) vyhlášky za účast na jednání ve dnech 10.1.2017, 28.3.2017, 15.6.2017, 12.10.2017, 11.1.2018, 26.2.2018, 7.5.2019 a 11.6.2019 (úkony před rozhodnutím Městského soudu v Praze a Nejvyššího soudu), dále úkon odvolání žalované proti rozsudku z 18.9.2019, příprava a účast na jednání odvolacího soudu 30.1.2020, podání dovolání ze 4.5.2020, příprava na ústní jednání konané u zdejšího soudu 4.8.2022, účast u tohoto jednání 4.8.2022, příprava na jednání konané 22.9.2022 a účast u tohoto jednání zdejšího soudu, tedy v celkové výši 8 700 Kč.
24. Lhůta k plnění ve výroku II. byla stanovena dle ustanovení § 160 odst. 1 o.s.ř., když soud neshledal důvod pro stanovení lhůty delší či plnění ve splátkách.

Shodu s prvopisem potvrzuje Mikušková Lenka

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího ve 3 vyhotoveních.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, lze navrhnout jeho výkon soudem či nařízením exekuce.

Praha 22. září 2022

Mgr. Lucie Vítková v. r.
soudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Mikušková Lenka